

„Mert nincsen itt maradandó városunk,
Hanem az eljövendőt keressük.” Zsid 13,14

EMMAUS

gyülekezeti hírlevél
VII. évfolyam 3. szám, 2013. október 5.

**Áldjad, Ielkmem, az Urat,
És ne feleddel, mennyi jót tett veled! (zsolt 103,2)**

2013. október 5-6

**az Emmaus Evangélikus Szeretetotthon 20. születésnapja,
és a templomszentelés 8. évfordulója.**

Isten építkezésén

„Mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá.”

(1Pét 2,5)

Ha az országot járjuk, sok-sok építkezést láthatunk. Épülnek utak, magánházak és bérházak, kisebb-nagyobb vállalati épületek. Aki már részt vett ilyenben, tudja, mennyire nem igaz a mondás: a földből nőtt ki a ház vagy a lakótelep. Tudja, hogy ez nem megy magától. Sok fáradtsággal, törődéssel, szervezéssel, utánajárással jár.

Keresztyénnek lenni sem megy – csak úgy magától.

Nem véletlen, hogy az apostol sok felszólító módot használ, vessétek le, növekedjétek, járuljatok, épüljétek. Szükség van új akaratra, mely helyesli Isten tervét, részt kíván venni annak megvalósításában.

Ez az építkezés kétirányú. Egyrészt belső önépítés. ...A keresztyén belső építéset a rossz, az idejétmúlt dolgok kidobálásával kezdődik, és az új beépítésével folytatódik. Másrészt ez lelki házzá való épülést jelent: részt venni a gyülekezet, az egyház építésében.

Kényelemből, félelemből gyakran elmulasztjuk

ezt, s az összkomfortos üdvösségházba csak beköltözni szeretnénk.

Ezzel szemben az apostol aktív munkára, szolgálatra hív minket Isten építkezésén.

Nem ismerjük minden részletét tervednek Uram, de annyit megmutattál, hogy csodálatos épületet akarsz létrehozni. Jelentkezni szeretnénk építkezéseden, fogadj el minket. Ámen.

S élő kövekből épít már Templomot itt a Szentlélek. Kegyelem és új élet vár: Megváltott, szolgáló élet. S hol kettő-három ráfigyel, Mit ígért nem felejt el, Jelen van Jézus közöttünk.

(Evangélikus énekeskönyv 288,4)

(Kenyér minden napra)

„A mi segítségünk az Úr nevében van, aki az eget és a földet alkotta.”

(Zsoltár 124, 8)

Az Emmaus 20 éves születésnapján hálásan emlékezünk arra, hogy Isten hatalmasan megsegített az otthon felépítésében és működésében.

1. Isten feladatot bíz ránk.

Isten az ő akaratát elsősorban ígében közli velünk. A testté lett Ige, Jézus Krisztus által értjük meg igazán, hogy mennyire szeret és milyen csodálatos terve van az emberiséggel. Mindazok, akik felismerik az ő szándékát, részesülhetnek kegyelmében. Isten nem csak az örökkévalóságra nézve beszél velünk, hanem mindennapi életünkre nézve is van mondanivalója és konkrét ügyekben is tud tanácsolni bennünket. Sokak számára ez elképzelhetetlen, de ígérete, hogy „Isten Lelke vezérli Isten fiait” valóság a mindennapokban. Ő volt a kezdeményezője szeretetotthonunk felépítésének. Az Ő akaratából készült el mindaz, ami ma látható.

2. Isten hatalmával ott áll ígéretei megvalósulása mögött.

Sok embert felhasznált arra, hogy tervét megvalósítsa.

Az alapkőletételtől a templomszentelésig eltelt 17 évre nekünk építőknek volt szükségünk, így megtanultuk, minden tekintetben csak Urunkra támaszkodhatunk. A megtorpanások mögött sokszor kishitűségünk állt. Azért lehetünk hálások, akik az építkezést szerveztük és végig dolgoztuk, hogy Isten akaratának tekintettük a feladatot, mert így a csúfolódók kaján mosolyát is el tudtuk viselni, ezt is megbízónk kezéből fogadtuk el. Az eredményekért, a jó dolgokért pedig őt dicsőítettük és áldottuk. Ha most épülne a ház, hozzávetőlegesen 1 milliárd forintba kerülnének az építkezés költségei. Ezt a pénzt Urunk gyűjtötte össze nekünk, felhasználva egyes emberek és gyülekezetek szeretetét. Nagyobb összeget 1987-ben az akkori egészségügyi minisztériumtól, az építkezés megkezdése után a finnországi Kajaani gyülekezettől és a németországi backnangi gyülekezettől kaptunk. A telek Nyíregyháza város ajándéka volt. Az összeg jelentős része kis tételekben érkezett. Urunk sok ember szívét felindította ügyünk támogatására.

3. Isten adott imádkozó társakat és a munka elvégzéséhez társakat

Az építkezés hosszú ideje alatt feleségemmel mindennapi közös imádságunkban Isten elé vittük ezt az ügyet. Imádkozó háttér volt a belvárosi gyülekezet hétfői órai közössége és több imacsoport és személyes imádkozó testvér.

A hosszúra nyúló építkezés során több építőipari céggel volt szerződésünk. Átéltük sokukkal a rendszerváltás kínjait. Cégek születtek és cégek szűntek meg. Isten irgalma, s a mellénk állított emberek felkészültsége óvott meg attól, hogy bele bukjunk ennek a feladatnak a végrehajtásába.

4. Eszközként Isten kezében

Az 1993-ban felszentelt főépület és a 2005-i befejezésig elkészülő új részek csupán eszközök Isten tervének megvalósulásában. Ugyanígy sok nagyszerű munkatárs, aki az elmúlt két évtized alatt az otthon vezetésében, az egészségügyi és szociális munkában, az adminisztráció végzésében, a rend fenntartásában és minden más működésben részt vettek, eszközök voltunk Isten kezében. Isten tervében ugyanis egy-egy objektum megvalósulása nem cél, hanem eszköz, egy-egy ember szolgálatba állása, - mely nélkül nem lehetne gondoskodni a ránbízott idős emberekről -, eszköz az ellátás biztosításában és Isten üdvakarátának munkálásában. Hálásak vagyunk Urunknak, hogy kaptunk elkötelezett keresztyén munkatársakat, sőt átértük sokszor azt a csodát, hogy akik semmilyen egyházi háttérrel nem rendelkeztek, elfogadták az Úr Jézust életük Urának, s a szakmai feladat mellett az ő országának munkásai is lettek.

Hálásak vagyunk, hogy intézményünkben naponta hangzik Isten ígéje, hetente több lelki alkalom is szolgálja idős testvéreink lelki békéjét és azt, hogy reménységgel tekintsenek a jövő felé. Jézus Krisztus által mindezt megkapjuk és boldogsággal tölt el, hogy ő helyet készít nekünk a mennyben. Nagy kihívást jelent, hogy életkor tekintetében egyre idősebb korba kerülnek hozzánk a rászorulóok, így a személyes lelkipásztorlásra és személyes lelkigondozásra egyre nagyobb hangsúly kerül. Sokszor átéljük Isten jelenlétének valóságát, hogy amikor az emberi kommunikáció már hatástalan, Isten Szentlelke, Isten ígéje eljut a leépülő ember szívébe is. Tudjuk, nem mindenki fogadja be az Úr Jézust az életébe, de mindenki számára áldást jelent, hogy az Úr ígérete szerint közöttünk van. Hálásak vagyunk azért, hogy új gyülekezet született, mely 2006. advent első vasárnapjától önálló egyházközségként működik. Gyülekezetünk növekvő gyülekezet, melynek tagjai különböző háttérből érkeztek, az Úr hívására. Hálásak vagyunk, hogy az intézmény lakói, dolgozói és a gyülekezeti tagok élő közösségben működnek együtt.

Bozorády Zoltán

Az Emmaus Evangélikus Szeretotthon 20. születés napjára.

Visszaemlékezés az első lakók egyikevel.

Ezen a csodálatos helyen 20 éve működhet Isten szeretetéből ez az otthon. Korábban is volt a nyíregyházi evangélikus gyülekezetnek időseket gondozó szeretett intézménye az Eötvös utcában, a mai igazgatólelkészi lakás helyén. Itt sokkal szerényebb körülmények között, sokkal kevesebb gondozottat tudtak ellátni. Az akkori egyházi és városi vezetés szükségét látta a bővítésnek, melyet az egyházközség részéről Bozorády Zoltán esperes úr vállalt fel. Ekkor választották ki a Korányi út 160. számú telket, ami nem a belvárosban volt. Ezen a helyen 20 évvel ezelőtt almáskertek voltak. Tudtuk meg az előzményeket a kezdetektől itt lakó Hegymegi Ilus nénitől, aki már 26 éve az Otthon lakója. 6 évet a korábban említett Eötvös utcai intézményben élt. Ilus néninek már nyugdíjasként, Édesanyja halála után merült fel a kérdés, hogy hol éljen tovább. Az Igén keresztül kapott bátorítást, hogy merjen változtatni, és eladva a házát merjen beköltözni az otthonba. Ilus néni aktív korában pedagógusként a gyerekekkel foglalkozott, nem csak írni, olvasni tanította őket, hanem a lelkükkel is törődött. Úgy gondolta, hogy nyugdíjas éveit az idősek, betegek látogatására fogja fordítani, így szánva továbbra is magát Isten munkájába. Amíg ereje engedte az otthon kívül is sok embert látogatott, ma 92 évesen a gondozó ház lakóit keresi fel minden nap. Vele tekintettünk vissza az elmúlt évekre:

20 évvel ezelőtt kerülhetett sor Isten kegyelméből az Emmaus szeretotthon felszentelésére, amely még nem volt a mostani méretű, kevesebb gondozottat tudott befogadni, de nagyon szép környezetet biztosított az itt élőknek. Abban az időben az első emeleti kápolnában voltak az Isten tiszteletek, amelyen főleg az otthon lakói vettek részt. Az első időktől fontos volt, hogy az időseknek ne csak testi szükségleteikről gondoskodjanak, hanem a lelki táplálékot is megkaphassák, megismerhessék az Istent és az Ő fiát és, hogy a mennyei hazába készülhessenek. Ezért a vasárnapi Isten tiszteleteken kívül minden reggelt áhítattal kezdünk, énekkel és a napi igékkel. Minden szobában hallható az Isten tiszteleten elhangzottak, így azok is részesei lehetnek, akik betegségük, gyengeségük folytán nem tudnak átjönni a templomba. Hét közben testi - lelki foglalkozások teszik teljesebbé és változatosabbá napjainkat, amelyeken nem állandó létszámban vannak jelen az érdeklődők: irodalmi foglalkozások, gyógytorna, hittanóra, imaközösség, közös éneklésben lehetünk együtt, mint egy család. Családi közösségben próbálunk élni, a keresztnévünkön szólítjuk egymást és közösen megemlékezünk mindenki születésnapjáról. Évente csendes napon vehetünk részt Bodrogkeresztúron és különböző kirándulásokat szerveznek számunkra. Menetközben bővült az intézmény a súlyos betegek ápolására létrejött gondozó házzal, ahol közel 40 ápolat van. Az Otthon 100 idős ember életéről gondoskodik.

Nagy mérföldkő volt, mikor elkészülhetett a templom 8 évvel ezelőtt 2005-ben, és Isten kegyelméből, szeretetéből gyülekezet formálódhatott az otthon köré. Hálás szívvel tapasztalhatjuk, hogy a környékbeli, illetve a távolabbi lakosok megtöltik a

templomot, és, hogy sok fiatal vesz részt az Istentiszteleteken. Örömmel tapasztaljuk a gyülekezet és az otthon kapcsolatának erősödését. Hálás szívvel lehetünk együtt minden vasárnap az úrvacsorai közösségekben. Kedves színfolt a gyülekezet és az otthon életében a karácsony esti műsor, amelyet az otthonban lakók adnak elő. Isten iránti hálával köszönjük Istennek és az otthon vezetőségének, hogy ilyen körülmények között élhetünk, megtapasztalva minden síkon a szerető gondoskodást. Otthonra lettem az Otthonban- ezekkel a szavakkal fejezte be a megemlékezését Ilus néni.

Számomra is nagy örömet jelentett ez a beszélgetés, kívánom Isten áldását az otthon lakóira, és a dolgozók áldozatos munkájára.

Szeretettel lejegyezte: Kőrösi Szabó Istvánné, Ili.

Emmausi úton

*Ketten megyünk, vagy egyedül
megyünk..
Hová? - E földön sok-sok Emmaus van.
JÉZUSZT idézzük közbe-közbe búsan,
emlékeink is ballagnak velünk,*

*Így létezzünk a múltat emlegetve,
csodákra visszarévedezve járunk,
de csüggedésünk annyiszor elárul:
"Ó, mi azt hittük.." (ezt meg azt ha
tette).*

*Pedig hát EGGYEL többen ballagunk;
hozzánk szegődik új meg új alakban
VALAKI mindig, hogy fáradhatatlan
mondja az Igét, nem vagyunk magunk,*

*Lelkünk föleszmél, boldog szót rebeg
kenyérben, borban fölfedezve testét:
"Maradj velünk, hogy be ne esteledjék,
búban, örömben hadi! legyünk. Vele! "*

Füle Lajos

„És elindult, nem tudva, hova megy..”

Ha a hit a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés (Zsid 11,1), akkor a hit útja a remélt és nem látható utak létezésének elfogadása. Az a tudat, hogy a sejtelmes jövő bármit rejthet, a pakliban sok váratlan kártya is van nem jelent bizonytalanságot. A kételyektől elcsendesült lélek (Zsolt 62) az sugározza magából, hogy a tudatlanság és az ismeretlen nem bizonytalanít el, mert tudom, hogy az út a céloom felé vezet és a céloom értelmessé teszi az utat. Ezért akár könnyű, akár nehéz az út, járok rajta. A hívő keresztény ember élete így van Istenben elrejtve. Életünk, utunk, célunk Istené. Rejtély, mi lesz holnap, de ez nem aggaszt. Sőt! Könnyeddé, és élhetővé teszi a mátt. Talán ezért kevésbé stresszesek, akik Istennel élnek mindennapjaikat.

Bibliánk egyik alapmondatát egy fontos ószövetségi tapasztalatban gyökerezik: „És elindult, nem tudva, hova megy..” Az Istenbe vetett hit praktikusán ennél a mondatnál kezdődik. Életvitelszerűen csak így érdemes Krisztust követni. Ha valaki ennél az igénél hezitál, haladéktalanul kezdje el mélyíteni kapcsolatát az utat mutatóval.

Amikor a Zsidókhöz írt levél hosszan sorolja a világ teremtése óta ismert hit példaképeit, abszolút elsőként említi meg Ábrahámot. „Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy induljon el arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, nem tudva, hova megy.” (Zsid 11,8) Ez a zsidó férfi bolyongás helyett keresett, kóborlás helyett.

Huszonöt évvel ezelőtti hittanóra emléke jut eszembe, amikor „Bozorády Zoli bácsi” arról beszélt, hogy Sóstó felé épülni fog egy új szeretetotthon, ahol talán majd egyszer templom és gyülekezet is lesz. Gyermekként ez izgalmasnak tűnt, felnőttként azonban látom, hogy az Emmaus Szeretetotthon épületei, a templom, az intézmény fenntartása nem csak egy nagy projekt, hanem a hit-kérdés. „És elindult, nem tudva, hova megy...”

A történet így is kezdődhetne: Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy lelkész, aki elindult, nem tudva, hova megy.... mert bár akkoriban a tervek és álmok kirajzolódtak, de a végét senki sem tudta.

Amikor egy közösség, egy lelki vezető Istenhez fordul, tőle kér tanácsot, jelzőtáblákat, embereket, váratlan fordulatokat, humán erőforrást ahhoz a célhoz, amely az Ő országát építi, nem néémul el és nem fordít hátat. lehet, hogy nem egyszerre és azonnal történik meg, amit lelki szemeink előtt vizionálunk, de utunkat sikeressé teszi és amit ígéren, helyzeteken keresztül megígér, oda el is juttat.

Ábrahám csak annyit tudott, hogy indulnia kell. Lustasága, kényelme, félnksége, telhetetlensége, hitetlensége eltörpült Isten hívó szava és későbbi ígéretei mögött és már csak az számított, ami ő akar és amit ő javasol.

Egy szeretetotthon lakóinak és munkatársainak élete, biztonsága, öröme és békessége az ígélet földje marad mindaddig, amíg hit által engedelmeskednek döntéshozók és munkavállalók, ott élők és oda látogató családtagok egyaránt.

A Szentendrei Evangélikus Egyházközség nevében imádságos szeretettel gondolunk testvérgyülekezetünk otthonának 20., a templom szentelésének 8. évfordulóján a

gyarapodó gyülekezetre, a szolgálatát hűségesen végző presbitériumra, az evangélium ügyétől lelkes lelkészre és családjára, az alapítókra és a magvetőkre, miközben fiatal, formálódó közösségként mi is tudjuk, hogy „az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.” (1Kor 3,7)

Horváth-Hegyi Olivér

Templomunk az Isten háza

Még emlékszem a templom építésének idejére. A gyülekezet még csak alakulóban volt, önállóvá válását Isten kezébe téve terveztük. Az Emmaus Szeretetotthon kápolnájában vasárnaponként rendszeresen együtt volt az idősek és a városból bejárók egy gyülekezeti közösségként, miközben egyre többen látogatták az istentiszteleteket. Ezért is kezdődhetett el az építkezés. Emlékszem az első alkalomra, amikor félkész állapotban (burkolat és padok nélkül) már takarítottunk, hogy egy ünnepi alkalmat megtarthassunk épülő templomunkban. Néhány hónap múlva – 2005. szeptember 17-én – már a templom szentelésén vehettünk részt. 2006. december 6-tól már mint önálló gyülekezet vehettünk részt az alkalmakon. Azóta számtalanszor hallhattuk itt Isten igéjét lelkészeinktől, vendég szolgálatttevőktől. Láthattuk emberek megtérését, megnyíló hitek növekedését. Dicsőíthettük együtt az Urat zenés alkalmainkon.

Jó ide bejönni egyedül, de jó látni azt is, hogy egy-egy vasárnap milyen sokan gyűlünk össze. Templomunk otthont ad istentiszteleteknek, úrvacsorai közösségeknek, imaalkalmaknak, keresztelőknek, konfirmációnak, esküvőknek, énekkari és zenekari szolgálatoknak. Isten jelenléte tapintható, a „Hús-vér templom”-okon keresztül élettellel telik meg az élettelen kövekből álló épület, Isten Lelke köt össze bennünket. Ugyanakkor tudjuk, hogy a lelki templomnak nem szabad a kőtemplomon belül megmaradnia. Az örömhírnék terjednie kell, hiszen Jézus ezt a parancsot adta tanítványainak. Így hát miután megkaptuk a lelki táplálékot a templomban, tovább kell azt adnunk a hétköznapokban egész életünkkel az Úrra mutatva tudván, hogy a mi testünk a Szentlélek temploma.

Kérjük Istent, hogy ez a templom még sok nemzedéken át legyen lelki otthona az itteni gyülekezetnek, és hogy az Ő igéje tisztán hangozhasson és léletté legyen az „emmausiak” szívében-lelkében.

Soltész Csaba és Anikó

„Becsüld meg az ősz fejet, add meg a tiszteletet az öregnek, és féld Istenedet.

Én vagyok az Úr.” (3Móz 19,32)

Isten igéje az öregek megbecsülésére szólít fel. Az istenfélelemhez tartozik az idősek megbecsülése, tisztelete is.

Az EMMAUS gyülekezet nevében tisztelettel és szeretettel köszöntjük az otthon lakóit. Hálásan gondolunk hosszú életük fáradozásaira, munkásságukra. Hálások vagyunk sok idős testvérünk bizonyágtevő életéért, akiknek magatartása tükrözi, egészen rábízták földi és örök jövőjüket az Úrra, példát mutatnak arra, milyen jó Isten jelenlétében élni. Az otthon minden lakójának életére Urunk áldását kérjük. Kívánjuk, hogy ő adjon erőt terheik elviseléséhez. Erősítse mindnyájuk Jézus Krisztusba vetett hitét, hogy reménységgel tudjanak gondolni Urunk örök országára.

*Imádságos szeretettel:
a Hírlevél Szerkesztőbizottsága*

Látogatói szolgálat az Emmausban

"Támogat az Úr minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt." (Zsolt.145,14)

Az Emmaus Szeretetotthonnal a kapcsolatom 20 évvel ezelőtt kezdődött, amikor Bozorády Zoltán esperes úr munkatársi szolgálatra hívott, az akkor még frissen felszentelt otthonba.

Az Úr áldása volt az otthon építésén, hiszen rövidesen megteltek a szobák.

Az életem része lett az öregekkel való foglalkozás, gondjaik, problémáik megoldása, osztozás örömeinkben.

Majd jöttek a nyugdíjas éveim. Elmaradtak a mindennapos találkozások, de a fontosabb eseményekről mindig tudtam, a különböző alkalmakon, rendezvényeken – ha körülményeim engedték – szívesen vettem részt.

2012. év tavaszán – amikor édesanyám ápolása felülmúlta lehetőségeinket – akkor számára is itt kerestünk „menedéket”.

A vele való napi találkozásaim kapcsán ismét napi kapcsolatba kerültem az otthon más lakóival, illetve, munkatársaival is. Édesanyám rövid idő alatt elköltözött – reménységünk szerint – az Úrhoz, én pedig magamban maradtam. Sokat imádkoztam azért, hogy az Úr oda állítson, ahol feladatot szán nekem.

Ez év tavaszán, egy vasárnapi istentiszteleten, Bozorády András lelkészünk kérte a gyülekezet tagjait, hogy aki látogatási szolgálatot vállalna, jelentkezzen. Akkor éreztem, hogy ez a felhívás válasz az imádságomra. Ezért jelentkeztem.

Hatalmas öröm számomra minden héten készülni ezekre a látogatásokra. Érezni az ölelő karokat, ahogyan várnak. Megosztják velem életük elmúlt évtizedeinek gondjait, örömeit. Bizonyoságot tesznek hitükről, az Úr hatalmas szeretetéről.

Jó együtt hallgatni a vasárnapi igehirdetéseket.

Jó látni a mosolygó arcokat.

Jó megállni a betegágyak mellett, s tudni, hogy az Úr ott is jelen van.

"Támogat az Úr minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt." (Zsolt.145,14)

Jó szeretetet adni az arra rászorulóknak.

Jó számon tartani az öregeket.

Jó emlékezni azokra, akik már előre mentek.

Jó ezt a szolgálatot örömmel végezni.

"Szolgáljatok az Úrnak örömmel." (Zsolt.100,2a)

Jó látogatni egy olyan intézményben, ami valóban otthonuk a munkában megfáradt öregeknek, ahol lelkiismeretes gondozók veszik őket körül, s ahol napról-napra megtapasztalhatják Isten gondviselő szeretetét.

Hálás vagyok az Úrnak, hogy rám bízta ezt a szolgálatot.

Gyülekezeti hírek

A feltámadás reménységében temettük el:

Özv. Hegedüs Miklósné, Bogár László, Bánszki Istvánné, Lippa András, Bencsik Pálné testvéreinket.

Jézus mondja: "Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek énbennem!" (Jn. 14,1)

Az elmúlt időszakban a keresztség szentségében részesült:

Kulcsár Noémi, Németh Artúr, Sándor Balázs Olivér, Román Ákos

„Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” (Mk 16,16)

Esketés:

Hornyák Attila és Lisovszki Orsolya

Krupa Norbert és Czizmazia Judit

Németh Zoltán György és Csaba Viktória Nikolett

„Járjatok szeretetben, ahogy Krisztus is Szeretett titeket!” (Ef. 5,2)

Számlaszámaink:

Nyíregyházi Emmaus Egyházközség: 11744003-20946856

Emmaus Evangélikus Szeretotthon: 11744003-20039156

Emmausért Alapítvány: 11744003-20934312

Elérhetőségeink: 4400 Nyíregyháza, Korányi F. u. 160/A.

Telefon: 06-20-8243085, Fax: (42) 595-469,

E-mail: emmaus@lutheran.hu, www.emmaus.hu

